

Prof. dr hab. Janina Rudnicka
Dziedzina sztuki plastyczne, dyscyplina sztuki piękne
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku
Wydział Rzeźby i Intermediów
dnia 06 czerwca 2017 roku

RECENZJA

Zleceniodawca recenzji:

Uczelnia Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie Wydział Rzeźby, pismo z dnia 05 kwietnia 2017 roku informujące o wyznaczeniu mojej osoby przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów recenzentem w komisji habilitacyjnej do oceny osiągnięć Pana **dr Bartłomieja STRUZIKA** (nr sprawy BCK –VII-L-6445/17).

Do zlecenia została dołączona dokumentacja złożona przez habilitanta:

1. Poświadczona przez jednostkę organizacyjną przeprowadzającą postępowanie kopia dokumentu stwierdzającego nadanie stopnia doktora;
2. Autoreferat w języku polskim i angielskim;
3. Wskazane dzieło artystyczne;
4. Wykaz dorobku obejmującego podsumowanie osiągnięć twórczych, naukowo-dydaktycznych habilitanta;
5. Potwierdzenia ważniejszych dokonań twórczych, naukowo-dydaktycznych i organizacyjnych habilitanta;

Dnia 18 maja 2017 roku dokumentacja została uzupełniona dokumentem zawierającym dodatkowe informacje dotyczące wykształcenia i przebiegu pracy zawodowej habilitanta.

Dane habilitanta

Pan **dr Bartłomiej STRUZIK** w latach 1997-1998 studiował na Wydziale Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w Lublinie, w latach 1998-1999 na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu a następnie w roku 1999 rozpoczął studia na kierunku rzeźba na Wydziale Rzeźby w Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. Pracę dyplomową przygotował w Pracowni Rzeźby pod opieką prof. Jerzego Nowakowskiego uzyskując dnia 29 maja 2003 roku dyplom magistra sztuki z wynikiem bardzo dobrym. Dnia 24 listopada 2011 roku zgodnie z uchwałą Rady Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie pan dr Bartłomiej Struzik uzyskał stopień doktora w dziedzinie sztuki plastyczne w dyscyplinie sztuki piękne. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. Andrzej Getter, recenzentami: prof. Jerzy Nowakowski i dr hab. Wojciech Sęczawa.

Jeszcze w trakcie studiów magisterskich habilitant rozszerzał swoje kwalifikacje zawodowe. Studiując równolegle rzeźbę, ukończył dnia 24 stycznia 2003 roku z wynikiem bardzo dobrym uzupełniające studia podyplomowe na Wydziale Architektury Politechniki

J. Rudnicka

Krakowskiej oraz dnia 15 marca 2003 roku Studium Pedagogiczne Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. Dodatkowo dnia 30 września 2012 roku uzyskał dyplom ukończenia studiów podyplomowych w zakresie dyplomacji kulturalnej Collegium Civitas w Warszawie. Habilitant cały czas stara się podnosić swoje kompetencje zawodowe i w związku z tym w latach 2012-2017 odbył kilkanaście wizyt studyjnych w zagranicznych ośrodkach akademickich w ramach programu staff mobility lub poprzez prywatne kontakty.

Ważnym elementem w karierze zawodowej mającym wpływ na dalszy artystyczny i naukowy rozwój był fakt zatrudnienia dr Bartłomieja Struzika w Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie w 2003 roku, początkowo jako stażysty, potem asystentka, a od 2011 roku po uzyskaniu stopnia doktora sztuk plastycznych na stanowisko adiunkta.

Przebieg pracy habilitanta jako pedagoga był następujący:

- od 2003 roku do 2004 roku, Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejko w Krakowie na stanowisku stażysty w Pracowni Projektowania Architektoniczno-Rzeźbiarskiego na Wydziale Rzeźby (1/2 etatu);
- od 2004 roku do 2006 roku, Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejko w Krakowie na stanowisku asystenta w Pracowni Projektowania Architektoniczno-Rzeźbiarskiego na Wydziale Rzeźby (1/2 etatu);
- od 2006 roku do 2007 roku, Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejko w Krakowie na stanowisku asystenta w Pracowni Projektowania Architektoniczno-Rzeźbiarskiego na Wydziale Rzeźby (3/4 etatu);
- od 2007 roku do 2011 roku, Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejko w Krakowie na stanowisku asystenta w Pracowni Projektowania Architektoniczno-Rzeźbiarskiego na Wydziale Rzeźby (pełen etat);
- od 2011 roku do chwili obecnej, Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejko w Krakowie na stanowisku adiunkta w Pracowni Projektowania Architektoniczno-Rzeźbiarskiego na Wydziale Rzeźby (pełen etat);
- 01 marca 2015 roku, Hubei Institute of Fine Arts w Chinach na stanowisku Visiting Professor (Lecture Professor) w ramach programu Rządu Chińskiego;

1. Ocena autoreferatu (§ 12 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia)

Autoreferat pt. **TRANSITUS - rozpoznawanie przestrzeni jako forma** przygotowany na potrzeby postępowania habilitacyjnego został podzielony jest na dziesięć następujących mini rozdziałów:

1. WSTĘP
2. TRANSITUS – ZAŁOŻENIA KONCEPCYJNE
3. RUCH – ROZPOZNAWANIE PRZESTRZENI
4. DIALOG Z KRAJOBRAZEM
5. TRANSITUS – INSPIRACJE
6. TRANSITUS – PRZESTRZEŃ WZGLĘDNIIE ROZPOZNANA
7. W STRONĘ DYDAKTYKI
8. MYŚLĄCA DŁOŃ I REALNOŚĆ DOŚWIADCZENIA RZEŹBY

9. METODOLOGIA

10. ROZWIĄZANIA POMNIKOWE – PRZESTRZEŃ RZEŹBIARSKA – AUTONOMICZNE DZIEŁO SZTUKI

Poszczególne rozdziały zgodnie z nadanymi im tytułami definiują w sposób czytelny przypisane im zagadnienia. Prezentują one min. przebieg ważniejszych poszukiwań artystycznych, uzasadniając tym samym wpływ własnych zainteresowań habilitanta na Jego preferencje twórcze. Dr Bartłomiej Struzik świadom jest, że otwarcie się na inne niż europejskie filozofie i kultury w sposób istotny uformowało Jego postawę twórczą.

We wstępie do autoreferatu stwierdza: *"Na ścieżce mojego twórczego i intelektualnego rozwoju muszę wyróżnić inspiracje płynące z kultury klasycznej (zwłaszcza filozofii) oraz podróże do Japonii, a w późniejszym okresie również do Chin, i wpływ, jaki kultura tych krajów wywarła na moje postrzeganie przestrzeni"*.

Zainteresowania pana dr Bartłomieja Struzika koncentrują się wokół jakości doznań wynikających z charakteru bodźców kształtujących postrzeganie i ocenę odczuwanego miejsca przez odbiorcę. Opisane w autoreferacie emocje, odgłosy, dźwięki, przyswajane dzięki zaangażowaniu naszych zmysłów na etapie identyfikowania specyfiki miejsca są głównym elementem rozpoznawania przestrzeni pejzażowo-krajobrazowych i ważnym punktem odniesienia dla twórcy oraz projektanta. Procesowi temu towarzyszy ruch, przepływ impulsów pomiędzy tym co zarejestrowane w naszej świadomości a tym co nasze zmysły w danej chwili wychwycą, stąd główny człon tytułowy pracy habilitacyjnej - TRANSITUS, czyli przemieszczanie jako ruch związany z *"odkrywaniem atmosfery miejsca, zatapianiem się w wielozmysłowym topograficznym kolażu"*. Poruszanie się pomiędzy - tradycją - pamięcią - wyobraźnią - jest dla habilitanta nieodzownym ruchem w procesie poznawania, jest łączeniem lub odrzucaniem wcześniej skojarzonych impulsów, jest budowaniem swoistej mapy pamięci. Towarzyszy temu zapamiętywanie a następnie odtwarzanie rozpoznanych przestrzeni w kreowanych przez artystę pracach co autor w tekście uzasadnia w natępujący sposób: *"Zamiast oglądać zdjęcia z podróży, próbuję odtwarzać zapamiętane miejsca, przestrzenie w moich pracach. Zatrudniam wyobraźnię tam, gdzie pamięć traci precyzję. Uruchamiam intuicję i korzystam z gestu, z pamięci ciała"*.

Zawarte w autoreferacie sytuacyjne opisy są wynikiem artystycznej i zawodowej aktywności, ciekawości świata i pasji podróżowania, co przełożyło się na wiele ważnych kontaktów międzynarodowych. W grupie osób, które osobiście spotkał i z którymi nawiązał zawodową znajomość są takie nazwiska jak **Juhani Pallasmaa**, Quentin Stevens, Jurgen Weidinger. Wszystkie te osoby są architektami i zarazem teoretykami architektury, autorami publikacji naukowych dotyczących percepcji przestrzeni, odbioru i oddziaływania architektury.

Do grona tego dołączyć należy także ucznia Oskara Hansena **Sveina Hatloy**, który program nauczania w norweskim Bergen School of Architecture oparł na teorii Formy Otwartej, oraz Japończyka **Toshihiro Hamano** łączącego w swych projektach wpływy Wschodu i Zachodu, tradycję z nowoczesnością.

Nie bez znaczenia dla prezentowanej przez habilitanta postawy twórczej jest też wnikliwa lektura klasycznej już publikacji poświęconej relacjom architektury i zmysłów pt. *"Odczuwanie architektury"* duńskiego architekta i urbanisty **Steen Eiler Rasmussen**,

J. Struzik

do wartości której, a w szczególności znaczenia "pustki" w przestrzeni, często odwołuje się habilitant.

Z pozycji osoby zobowiązanej do oceny autoreferatu i twórczości habilitanta ważne jest przywołanie wymienionych wyżej postaci, gdyż istotny jest wpływ ich założeń teoretycznych dotyczących rozumienia lub odczuwaniu przestrzeni oraz ich postaw artystycznych na twórczość i program dydaktyczny habilitanta. Pan dr Bartłomiej Struzik przekłada na potrzeby rzeźby i projektowania architektoniczno-rzeźbiarskie teorie autorstwa architektów mających doświadczenie zawodowe w obrębie architektury i urbanistyki, udowadniając tym samym, że w obu przypadkach obiekt wstawiony w otaczająca go przestrzeń stanowi o jakości tego miejsca, że architektura i rzeźba w otwartej przestrzeni publicznej funkcjonują na tych samych zasadach, na kontrastach między pustką i pełnią, skalą i proporcją, oraz przestrzennością daną jej dzięki światłu i kładzionemu przez nie światłocieniowi.

To zrównanie priorytetów dotyczących projektowania obiektów trójwymiarowych w zdefiniowanej przestrzeni odbywa się pomimo że, architektura będąca na granicy sztuk pięknych i nauk ścisłych korzysta z obu dyscyplin w równym stopniu, a rzeźba i projektowanie architektoniczno-rzeźbiarskie w dominującej części funkcjonuje w dyscyplinie sztuk pięknych wzbogaconej komunikatem ideowych treści związanych z kontekstem miejsca.

Poziom merytoryczny autoreferatu oceniam pozytywnie i na jego podstawie stwierdzam, że Pan dr Bartłomiej Struzik prezentuje bardzo wysoką świadomość twórczą i pedagogiczną odpowiedzialność. Autoreferat jest komunikatywny i pomocny w analizie dzieł habilitanta.

Formę graficzną przygotowanych materiałów dokumentujących działalność artystyczną, naukową i dydaktyczną habilitanta, oceniam bardzo pozytywnie, zwracając również uwagę na czytelny i staranny sposób przedstawienia przygotowanych opracowań.

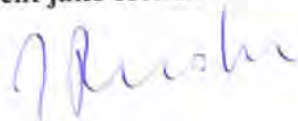
2. **Ocena dołączonego dzieła artystycznego** (art. 16, ust. 2 pkt 1 i 2 Ustawy; § 12 ust. 2 pkt. 3 Rozporządzenia)

Pan dr Bartłomiej Struzik jako osiągnięcie artystyczne będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazał trzy formy rzeźbiarskie, powstałe po roku 2011, czyli po uzyskaniu stopnia doktora sztuki.

W skład osiągnięcia artystycznego wchodzi następujące dzieła artystyczne:

1. *Transitus z parku rzeźby*, rok powstania 2015, wymiary 400x250x120 cm, drewno, drewno zwęglone, węgiel drzewny, farba akrylowa;
2. *Transitus majestatyczny*, rok powstania 2016, wymiary 800x250x120 cm, drewno, drewno zwęglone, węgiel drzewny, farba akrylowa;
3. *Transitus powaby*, rok powstania 2016, wymiary 400x250x120 cm, drewno, biały piasek odlewniczy, lampy grzewcze, farba akrylowa;

Wskazane trzy obiekty rzeźbiarskie funkcjonują jako jedno osiągnięcie artystyczne pod wspólnym tytułem: **TRANSITUS - rozpoznawanie przestrzeni jako forma.**

Jest to cykl monumentalnych kompozycji przestrzennych prezentowanych w ramach monograficznej wystawy w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku w styczniu i lutym 2016 roku. Zestaw prac stanowi integralną całość i nie ma możliwości pojedynczego wyodrębnienia i określenia, które z nich jest bardziej lub mniej ważne. Ośmielam się zauważyć, że siła ich oddziaływania jest mocniejsza gdy występują razem. Następuje wówczas integracja masy, ciężaru czerni w kontraście do bieli, szorstkości elewacji, wspomaganej geometrycznymi bryłami architektonicznymi, zbliżonymi formą w swym zewnętrznym kształcie. Ustawione we wzajemnych relacjach budują swoisty labirynt przejść charakteryzujących się różnorodnością doznań i emocji emitowanych z ich środka. Prowadzą własny dialog pomiędzy surową architektoniczną formą i kontrastującą sferą wnętrza. Zewnętrzna geometryczna obudowa ujednocila je w odbiorze, wspomagają tym samym wydobywanie wielowątkowych interpretacji płynących z ich wnętrza.

Ustawione w pomieszczeniach galerii i w przestrzeni parku odwołują się w swych skojarzeniach do tzw. architektury pozornej, czyli obiektów rzeźbiarskich imitujących architekturę. Przykłady konstruowania rzeźby jako form odnoszących się do nurtu "*mock-up architecture*" odnajdujemy w twórczości takich twórców jak: Tony Smith, Peter Eisenman, Richard Serra, Michael Heizer i Dani Karavan. Realizują oni rzeźby do złudzenia przypominające projekty współczesnych architektów prezentowane w pomniejszonej skali, jako makiety.

Prace tych artystów, podobnie jak pana dr Bartłomieja Struzika zachęcają ludzi do wejścia w dzieło, do fizycznej z nim aktywności, interakcji i estetycznej percepcji. Można je oglądać z różnych perspektyw by wspinając się i wchodząc do wnętrza doświadczać zmian temperatury, słuchać szumu powietrza lub odgłosów świata zewnętrznego przenikającego przez szczeliny materiału.

Z kolei twórczość Michaela Heizera, wręcz zaciera granicę pomiędzy tym co jest jeszcze rzeźbą a tym co już architekturą, gdyż skala jego "*mock-up architecture*" pt. "City" osiągnęła wymiary realnego miasta. To pozorne miasto stworzone na pustyni Nevada z piasku i gliny przypominające industrialny moloch, utrzymany w stylu prehistorycznych zabytków znanych z Mezoameryki, uderza nas swoistym poczuciem wyobcowania spowodowanym brakiem znaków życia stałych mieszkańców. Jest to przykład gdzie skala i relacja z otoczeniem zaciera już granice między różnymi twórczymi dziedzinami, pomiędzy rzeźbą a architekturą.

Najbliższa założeniom dzieł pana dr Bartłomieja Struzika, jest instalacja artystyczna prezentowana na 51 Biennale Sztuki w Wenecji w 2007 roku zrealizowana przez kubańską performerkę Tani Bruguera. Konstrukcyjnie prace obu artystów czyli habilitanta i przywołanej pani Tani Bruguera są zbliżone w swej formie, są wąskimi korytarzami prowokującymi odbiorcę do wejścia. Różnica polega na tym, że praca Tani Bruguera ma kontekst polityczny. Wewnętrzne ściany jej korytarza obłożone są zużytymi torebkami po herbacie, która to herbata za pośrednictwem kolonizatorów dotarła do Anglii by powrócić do Indii już jako produkt marki angielskiej. Istotą tej pracy jest zapach, który pomimo zużytej formy brunatnych herbacianych torebek nadal poraża zmysł powonienia i uruchamia projekcje zapisane w naszej pamięci związane z indywidualnymi doświadczeniami. Anglika,

J. P. P. 5

woń herbaty zabiera w relaksujące kawiarniane zacisze popołudniowej "siesty" typu "Tea Time" gdy pracownika z plantacji herbaty wystawia na całodzienny skwar słońca.

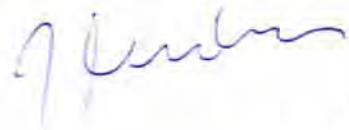
Percepcja, pamięć i wyobraźnia znajdują się w stanie nieustającej interakcji. To co w danej chwili wspólnie odbieramy miesza się z naszymi indywidualnymi obrazami pamięci oraz wywołanymi przez nie skojarzeniami. Identycznie jest w pracach habilitanta który w swym autoreferacie podkreśla sensualny aspekt odbioru rzeźby i architektury. Jego doświadczenia życiowe, zawodowe, artystyczne czy podróżnicze, po przemaszerowaniu przez zbudowane przez niego tunele przenoszą go do świata zupełnie innego od naszego jako odbiorców Jego dzieła. Spalona wewnętrzna ściana pracy pt. "Transitus majestatyczny" budowana żywym ogniem jest dla pogorzańca lub osoby uratowanej z wojennej pożogi innym obszarem skojarzeń niż dla turysty, który wcześniej odwiedził polną Kaplicę braci Klaus autorstwa Petera Zumthora. Z dużym prawdopodobieństwem można założyć, że dla wszystkich odbiorców skojarzenia te związane są z cierpieniem i bólem, lecz u każdego uruchamiają inne obrazy utrwalone w zasobach jego pamięci.

Habilitant tak określa charakter i specyfikę wskazanego przez siebie dzieła habilitacyjnego:

"Poprzez doświadczenie przestrzeni rzeźbiarskiej rozumiem tu subiektywną, nasyconą zaangażowaniem emocjonalnym sferę doznań odnoszących się do szeroko rozumianej rzeźbiarskiej formy czasoprzestrzennej. O unikatowym charakterze tego doświadczenia decydują m.in.: wewnętrzne napięcie wynikające z dialogu z obraną przestrzenią realizacji, intuicja oraz odniesienie do uwarunkowań przestrzenno-znaczeniowych. Nie mniej istotna jest indywidualna wrażliwość i wyobraźnia plastyczna oraz świadomość tradycji, kontekstów kulturowych i intymna pamięć własna obejmująca, obok pamięci mentalnej, pamięć ciała. Suma wymienionych czynników - w konsekwencji - stanowi zaczyn jednostkowych koncepcji plastycznych w powiązaniach architektoniczno-rzeźbiarskich i jest ich nieodzownym elementem."

Zacytowana powyżej wypowiedź stanowi istotne tło dla oceny poszczególnych realizacji z cyklu habilitacyjnego co pozwala stwierdzić, że zebrane doświadczenia, te percepcyjne i haptyczne mają istotny wpływ na zawodową i artystyczną działalność dr Bartłomieja Struzika. Należy uznać, że oceniany zestaw prac wskazanych na potrzeby habilitacji skłania nas do refleksji i wielu przemyśleń związanych z indywidualną specyfiką odbioru dzieła wymykającej się sztywno zarysowanym ramom.

Krążąc wokół obiektów pana dr Bartłomieja Struzika, przysłuchując się odgłosom które wydają, odczytując i przyswajając emitowany zapach, analizując ich teksturę, zdajemy sobie sprawę, że te dzieła sztuki funkcjonują jako kolejne otaczające nas postaci, z którymi prowadzimy dialog. Implikują naszą cielesną interakcję by uruchomić wszystkie nasze zmysły, nawet smaku. Właśnie dokładnie do uruchomienia u odbiorcy sfery słuchu, węchu i smaku namawia w swych dziełach Juhani Pallasmaa. Elementem spójnym dla wszystkich prezentowanych przez pana dr Bartłomieja Struzika dzieł a także autorów prac opisanych przeze mnie powyżej jest odbiorca, nieodzowny element integrujący i dopełniający całość tych dzieł.

Po zapoznaniu się ze wskazanym dziełem artystycznym pt. **TRANSITUS - rozpoznawanie przestrzeni jako forma**, będącym podstawą ubiegania się o przyznanie stopnia doktora habilitowanego uznaję, że pan dr Bartłomiej Struzik, autor prezentowanych dzieł habilitacyjnych posiada wysoką świadomość artystyczną, wiedzę i kompetencje habilitanta.

3. **Ocena dołączonych dzieł artystycznych** (art. 16, ust. 2 pkt 1 i 2 Ustawy; § 12 ust. 2 pkt. 3 Rozporządzenia)

Do dokumentacji prezentującej dzieło habilitacyjne dołączony został zestaw prac projektowych i artystycznych zrealizowanych przed i po obronie doktoratu w 2011 roku, który potwierdza moje spostrzeżenia, że twórczość pana dr Bartłomieja Struzika podąża dwoma torami.

Pierwszy to niekomercyjne realizacje rzeźbiarskie, gdy drugi prezentuje ściśle powiązane z rzeźbiarskim doświadczeniem projekty pomników lub założeń architektoniczno-rzeźbiarskich przygotowanych dla przestrzeni publicznych.

Autor jest świadom dwutorowości swoich zainteresowań twórczych oraz wzajemnego przenikania obu obszarów i w autoreferacie uzasadnia, że: *"bez doświadczenia praktyki rzeźbiarskiej, bez obcowania z materią rzeźby w jej wielozmysłowym wymiarze, w oderwaniu od cielesności procesu twórczego i jego świadomych i podświadomych gestów oraz twórczych intuicji nie mogłaby ukształtować się idea projektowania architektoniczno-rzeźbiarskiego."*

Jako rzeźbiarskie kompozycje monumentalne powstałe po doktoracie, czyli po 2011 roku pan dr Bartłomiej Struzik przedstawił:

1. *Ad Astra*, 1,8x1,8x0,8 m, stal nierdzewna, wystawa w termach rzymskich w Trewirze, 2016 rok;
2. *Dialog*, 1,6x1,2x0,8 m, stal nierdzewna, wystawa w termach rzymskich w Trewirze, 2016 rok;
3. *Speculum*, 2,5x3,0x 2,5 m, żywice poliestrowe, stal nierdzewna, farba akrylowa, drewno, 2015 rok;
4. *Homo super Erectus*, 1,88x0,55x0,55 m, drewno, pion murarski, 2015 rok;
5. *The wave*, 48x8x4m, blacha mieszana patynowana, 2013 rok;
6. *Aqua Fons Vitae*, 3,2x3,2x0,7m, sztuczny kamień, brąz patynowany, kruszywo granitowe, ekspozycja stała w śląskim ogrodzie botanicznym, 2012 rok;
7. *Ogród Zen*, stal nierdzewna, piaskowiec, kruszywo marmurowe, membrana, ekspozycja stała w kopalni soli Wieliczka, 2011 rok;

Ponadto jak już wcześniej wspomniałam w skład dzieł autorstwa habilitanta wchodzi projekty pomników opracowane po uzyskaniu stopnia doktora:

1. Projekt na pomnik Marcina Lutera w Berlinie, 2016 rok;
2. Ratującym ocaleni, Muzeum Historii Żydów Polskich, Warszawa 2015 rok;
3. Pomnik rotmistrza Witolda Pileckiego, Warszawa 2015 rok;
4. Panteon Narodowy na "Łączce" - Powązki, Warszawa 2015 rok;

J. Struzik

5. Pomnik Polaków ratujących Żydów w czasie II Wojny Światowej na placu Grzybowskiem w Warszawie, 2014 rok;
6. Pomnik Armii Krajowej w Krakowie, 2011 rok;

Analizując prace artystyczne pana dr Bartłomieja Struzika, szczególnie projektowe, nie sposób nie zauważyć, że na ich charakterze swój ślad odcisnęły rozważania o odczuwaniu architektury Steen Rasmussen'a, dla którego wolna przestrzeń pomiędzy bryłami tzw. pustka odgrywa istotną rolę w układzie kompozycyjnym brył oraz teoria Juhani Pallasmaa o interakcji wszystkich odczuć zmysłowych prowadzących do stanu gdzie *"cała cielesna i mentalna konstrukcja twórcy staje się miejscem powstania dzieła"*.

Założenia architektoniczno-rzeźbiarskie, które zaproponował pan dr Bartłomiej Struzik są przestrzeniami służącymi kontemplacji a w swej prostocie i czytelności przyjaznymi odbiorcy. Elementem charakterystycznym w działalności kreacyjno-przestrzennej habilitanta jest odnoszenie się do syntetycznego znaku plastycznego materializującego się w projektowanej formie rzeźbiarskiej.

Z prac powstałych przed doktoratem należy wymienić dwie, pierwsza jest metaforyczną niekomercyjną formą rzeźbiarką, druga zrealizowanym projektem funkcjonującym w architektonicznej przestrzeni:

1. Metafizyczny las, 4,2x1,6x0,4 m, drewno, węgiel i pył drzewny, sklejka liściasta, farba akrylowa, 2010 rok;
2. The sundial, 3,8x2,0x2,0 m, stal nierdzewna, granit, ekspozycja stała w przestrzeni publicznej Kanazawa, Japonia, 2004 rok;

Analizując wizualną dokumentację wszystkich zamieszczonych przez habilitanta prac artystycznych i projektów pomnikowych uznać należy, że pan dr Bartłomiej Struzik jest aktywnym twórcą posiadającym ważne w swojej działalności realizacje kreacyjno-przestrzenne związane z działalnością projektową o charakterze architektoniczno-rzeźbiarskim.

4. **Ocena osiągnięć naukowych lub twórczych** (art.16, ust. 2 pkt 1 i 2 Ustawy; § 12 ust. 2 pkt. 3 Rozporządzenia)

Do osiągnięć naukowych pana dr Bartłomieja Struzika zaliczyć należy udział w następujących projektach badawczych:

1. *Pamięć przestrzeni- Przestrzenie pamięci*, autor założeń naukowych, koordynator konferencji, moderator panelu dyskusyjnego, 2016 rok;
2. *Przestrzeń emocji - projektowanie rzeźbiarsko-architektoniczne i kontekst przestrzeni postindustrialnej*, od 2014 roku;
3. *Program archiwizacji materiału wizualnego w celu przeprowadzenia analizy studialnej oraz upowszechnianie dorobku Katedry Projektowania Architektoniczno-Rzeźbiarskiego Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w zakresie metod i koncepcji* - aktualny projekt badawczy Katedry;

Habilitant wziął lub weźmie czynny udział w następujących konferencjach:

1. *Transatlantic Dialogue 2017*, Luksemburg 2014 rok - aktualne zaproszenie;
2. *Hangzhou International Symposium Place, Space and Art*, China Academy of Art, 2016 rok;
3. *Freedom Bus*, Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie, 2016 rok;
4. *Design and Culture Days*, University of Applied Sciences, Trier, Niemcy 2015 rok;
5. *Transatlantic Dialogue 2014 - Connecting through Culture - a Vision for Global Citizenship*, temat referatu: *Cross-disciplinary experience - Cross Border Projects 2007-2014*, Luksemburg 2014 rok;
6. *Open Form Symposium*, Bergen School of Architecture, Bergen, Norwegia 2012 rok;
7. *European Forum of History and Arts*, Royal Academe des Beaux-Arts in Liege, Belgia 2012 rok;

W wyniku aktywności twórczej na forum międzynarodowym pan dr Bartłomiej Struzik został laureatem prestiżowych konkursów rzeźbiarskich i architektoniczno-rzeźbiarskich min.: *Kanazawa Machinaka Sculpture Competition* (Japonia), *Kajmia Sculpture-Architecture-Space Competition* (Japonia), *Kobe Biennale* (Japonia), *Sakaide Art Grand Prix* (Japonia), *Riga Public Art Quadrennial* (Łotwa).

Habilitant jest także: Stypendystą Ministra Kultury, laureatem Stypendium Twórczego Prezydenta Miasta Krakowa oraz Stypendium Twórczego Fundacji Friends of Cracow Society w Chicago.

Ponadto habilitant zasiadał w Jury Międzynarodowego Konkursu *Hangzhou Bay International Public Sculpture Competition* (2016), gdzie w ramach tego konkursu wygłosił otwarty wykład pt.: *Evolution of memorial design – from vertical object to horizontal composition* w Międzynarodowym Centrum Designu w Ningbo (Chiny). Artysta został także zaproszony do udziału w *Malaysia Biennial, Medini 2017* (Malezja), którego temat przewodni w tym roku brzmi: *Medini Iskandar as a city of the future* i związany jest ze współpracą w międzynarodowym zespole.

Jako przykład aktywności międzynarodowej pana dr Bartłomieja Struzika należy wskazać także członkostwo w międzynarodowej sieci badawczej GLAD-Practice (Global Laboratory for Art and Design Practice) oraz udział w projektach artystyczno-badawczych w ramach Cross-Border Network.

Wszystkie wymienione tutaj przykłady osiągnięć, aktywności artystycznej jak i naukowej potwierdzają duże zaangażowanie i wysokie zawodowe kwalifikacje habilitanta, posiadającego wyraźnie zdefiniowane zainteresowania artystyczno-badawcze.

5. Ocena osiągnięć dydaktycznych (§ 12 ust. 2 pkt 4 lit. a Rozporządzenia)

Pan dr Bartłomiej Struzik, oprócz własnej pracy twórczej, od kilku lat realizuje samodzielną działalność dydaktyczną według własnego autorskiego programu w ramach następujących

 9

przedmiotów; w latach 2011-2015 Podstawy Projektowania Przestrzennego, od 2015 roku w Pracowni Projektowania Architektoniczno-Rzeźbiarskiego. Habilitant był recenzentem sześciu dyplomowych prac magisterskich.

Dr Bartłomiej Struzik przedstawił przykładowe tematy zadań realizowanych w ramach wymienionych powyżej przedmiotów wraz z dokumentacją fotograficzną oddającą charakter i jakość koncepcyjną prezentowanych projektów. W zredagowanym przez siebie tekście pan dr Bartłomiej Struzik pisze: " *Opracowania projektowe realizowane w Pracowni Projektowania Architektoniczno-Rzeźbiarskiego podejmują tematy dotyczące kameralnych przestrzeni miejskich w skali małej architektury (fragmenty ciągów komunikacyjnych, dziedzińce, patia, akcenty rzeźbiarskie wejść do obiektów użyteczności publicznej) oraz złożoną problematykę związaną z organizacją przestrzeni na skalę urbanistyczną (place i skwery miejskie, strefy natężonej komunikacji pieszej itp.), założeniami przestrzennymi w kontekście krajobrazu oraz projektowaniem pomników.*"

Habilitant wymienia trzy najważniejsze tematy badawcze prowadzone wspólnie ze studentami w ramach pracy w pracowni. Są to: *Genius loci krakowskich placów, skwerów miejskich i kameralnych wnętrz urbanistycznych; Krynica Zdrój - przestrzeń rzeźbiarska w dialogu z krajobrazem; Nowa Huta - humanizacja przestrzeni urbanistycznej wielkich zespołów mieszkaniowych.*

Dołączona przez Kandydata dokumentacja prac zrealizowanych przez studentów dotyczących powyższych tematów ujawnia profesjonalny poziom artystyczno-projektowy, czym potwierdza wysokiej klasy kompetencje dydaktyczne habilitanta.

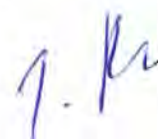
O swoich doświadczeniach pedagogicznych pan Dr Bartłomiej Struzik pisze: "*Obserwując wieloletnią, naturalną ewolucję programów dydaktycznych w Pracowni Projektowania Architektoniczno-Rzeźbiarskiego, należy zauważyć sukcesywnie budowaną autonomię i odrębność problematyki projektowej w odniesieniu do pozostałych elementów kształcenia na Wydziale Rzeźby. W ostatnich latach tematy zadań kursowych formułowane są w taki sposób, aby wynikiem procesu projektowego były "autonomiczne przestrzenie rzeźbiarskie" lub "rozwiązania architektoniczno-rzeźbiarskie jako autonomiczne dzieło sztuki".*

Oprócz pracy na polskich uczelniach wyższych, ważną część doświadczenia dydaktycznego habilitant zdobywał również w ramach kontaktów międzynarodowych. Kilkakrotnie prowadził warsztaty oraz wygłaszał wykłady dla studentów i pracowników zagranicznych uczelni wyższych, na przykład:

1. Lecture Professor - Chiutan Scholar Program/ Yangtze River Scholar Programme.
2. Swiss-European Mobility Program, Zurchen Hochschule der Kunste w Zurychu.
3. Hubei Institute of Fine Arts, od 2015 visiting Professor / lecture Professor
4. Berlin Technische Universitat, od 2013 external critic.
5. Bergen School of Architecture, Norwegia, od 2012 roku quest critic.

w ramach programu Erasmus Staff Mobility Programme:

1. Academie Royale des Beaux-Arts, Liege 2012
2. Akademie der Bildende Kunste, Wiedeń 2015

3. Fachhochschule Nordwestschweiz-Huper Institute, Basel 2014.
4. Zurcher Hochschule der Kunste, Zurych 2017.

jako Guest Professor:

1. China Academy of Art, Hangzhou, 2014, 2016.
2. Hubei Institute of Fine Arts, China, 2013, 2014.
3. Jingdezhen Ceramic Institute, China, 2015.
4. HUST Huazhong University of Science and Technology-School of Architecture and Urban Planning, China, 2015.

Na podstawie przedstawionego powyżej opisu działalności dydaktycznej, należy bardzo wysoko ocenić aktywność dydaktyczną, osiągnięcia i dorobek pedagogiczny pana dr Bartłomieja Struzika, a także docenić Jego duży stopień samodzielności i wysoki poziom zaawansowania uzyskiwanych efektów dydaktycznych.

Konkluzja

Przedstawiona dokumentacja dotycząca procesu kształcenia, doksztalcenia i doskonalenia własnej wiedzy i umiejętności w zakresie sztuki potwierdza, że habilitant jest wszechstronnie przygotowanym artystą i pracownikiem nauki. **Pan dr Bartłomiej Struzik jest osobą o ukształtowanej osobowości twórczej, posiadającą wyraźnie określony obszar własnych poszukiwań artystycznych.** Dorobek, osiągnięcia artystyczne, twórcze i dydaktyczne Pana dr Bartłomieja STRUZIKA stanowią nie tylko znaczny wkład w samą dyscyplinę, są również ich efektywnym przełożeniem na sferę dydaktyki i upowszechniania kultury oraz kształtowania estetycznych postaw polskiego społeczeństwa.

Niniejszym stwierdzam, że osiągnięcia artystyczne, twórcze, naukowe i dydaktyczne Pana dr Bartłomieja STRUZIKA w pełni spełniają wymagania art. 16 Ustawy z dnia 14.03.2003 roku (z późniejszymi zmianami) o stopniach naukowych i tytułach oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki, stawiane kandydatom ubiegającym się o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego sztuki.

W związku z powyższym gorąco popieram nadanie stopnia doktora habilitowanego Panu dr Bartłomiejowi Struzikowi.

A. Rudnicka / *Rudnicka*
06.06.2017

.....
Podpis recenzenta